

POSTANOWIENIE

Dnia 20 lutego 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Bohdan Bieniek (przewodniczący)

SSN Halina Kiriło

SSN Romualda Spyt (sprawozdawca)

w sprawie z odwołania B.K.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w K.
o rentę z tytułu niezdolności do pracy,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 20 lutego 2020 r.,
zażalenia ubezpieczonej na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 9 października 2019 r., sygn. akt III AUa [...],

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w [...] postanowieniem z dnia 9 października 2019 r., sygn. akt III AUa [...], odrzucił wniosek B.K. o doręczenie odpisu wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 11 lipca 2019 r. wraz z uzasadnieniem.

Sąd ustalił, że wyrokiem z dnia 11 lipca 2019 r., sygn. akt III AUa [...], ogłoszonym bezpośrednio po zamknięciu rozprawy, Sąd Apelacyjny w [...] oddalił apelację wnioskodawczyni od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 1 marca 2018 r., sygn. akt V U [...], którym oddalono jej odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. z dnia 30 sierpnia 2017 r. odmawiającej przyznania renty z tytułu niezdolności do pracy. W dniu 14 sierpnia 2019 r. (data nadania pisma) wnioskodawczyni złożyła wniosek o sporządzenie uzasadnienia

powyższego wyroku. Sąd Apelacyjny, uwzględniając art. 387 § 1 i 3 zdanie pierwsze k.p.c., wskazał, że uzasadnienie wyroku sądu drugiej instancji oddalającego apelację jest sporządzane na wniosek strony i doręczone tylko tej stronie, która wniosek taki zgłosiła nie później niż w ciągu tygodnia od ogłoszenia sentencji wyroku. Sąd stwierdził, że żądanie wnioskodawczynie o uzasadnienie wyroku oddalającego apelację było spóźnione, ponieważ termin do wystąpienia z wnioskiem o doręczenie tego wyroku z uzasadnieniem upłynął w dniu 18 lipca 2019 r. W tych okolicznościach, na podstawie art. 391 § 1 zdanie pierwsze k.p.c. w związku z art. 328 § 1 zdanie drugie k.p.c., Sąd Apelacyjny odrzucił wniosek o doręczenie odpisu wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 11 lipca 2019 r. wraz z uzasadnieniem.

Postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...] wnioskodawczynie zaskarżyła w całości. Zarzucono błąd w ustaleniach faktycznych skutkujący naruszeniem przepisu art. 168 § 1 k.p.c. przez uznanie, że wnioskodawczynie nie wykazała braku winy w niezachowaniu terminu do złożenia wniosku o uzasadnienie, podczas gdy z okoliczności faktycznych wynika, że niezachowanie wyżej wymienionego terminu nastąpiło bez winy wnioskodawczynie.

Skarżąca wyjaśniła w uzasadnieniu zażalenia, że w kwietniu 2016 r. zdiagnozowano u niej torbiel pajęczynówki w tylnej części lewej półkuli mózgu oraz niedowład połowiczny prawostronny. Od tego czasu przeszła kilka zabiegów w tym wszczepienia zastawki komorowo-otrzewnowej i pozostaje pod stałą kontrolą i opieką neurologiczną i neurochirurgiczną. Schorzenie w dużym stopniu uniemożliwia jej normalne funkcjonowanie i zajmowanie się bieżącymi sprawami a także utrudnia, a wręcz uniemożliwia prawidłowe zajmowanie się zarówno sprawami życia codziennego, jak i przede wszystkim sprawami urzędowymi czy sądowymi, w tym dokonania czynności procesowej.

Skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia i ponowne rozpoznanie sprawy, ewentualnie zmianę zaskarżonego postanowienia i przywrócenie jej terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie wyroku z uzasadnieniem.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest nieuzasadnione. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, wnioski o przywrócenie terminu i zażalenie na odrzucenie pisma z powodu uchybienia terminowi wyłączają się wzajemnie, służą bowiem innym celom i opierają się na różnych podstawach. Jeżeli strona nie neguje, że uchybiła terminowi i wskazuje przyczyny usprawiedliwiające to uchybienie, powinna złożyć wniosek o przywrócenie terminu, uwzględniając przy tym treść art. 169 § 3 k.p.c., a nie zażalenie. Składanie zażalenia jest natomiast uzasadnione, jeżeli strona twierdzi, że nie uchybiła terminowi, a sąd zajął w tej kwestii błędne stanowisko. Konieczność rozpoznania wniosku o przywrócenie terminu do dokonania spóźnionej czynności procesowej aktualizuje się więc dopiero wtedy, gdy strona nie kwestionuje faktu dokonania czynności procesowej po upływie terminu (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 15 listopada 1999 r., II CZ 129/99, LEX nr 110599; z dnia 4 października 2001 r., I CZ 116/01, LEX nr 52578; z dnia 18 marca 2004 r., III CZ 10/04, niepublikowane; z dnia 23 lutego 2005 r., III CZ 124/04, LEX nr 1503156; z dnia 22 kwietnia 2010 r., II CZ 11/10, LEX nr 1360216 i z dnia 17 października 2012 r., I CZ 123/12, LEX nr 1242993).

Skarżąca nie twierdzi, że złożyła wniosek o uzasadnienie wyroku Sądu drugiej instancji z zachowaniem terminu wskazanego w art. 387 § 1 i 3 zdanie pierwsze k.p.c. (w terminie tygodnia od dnia ogłoszenia orzeczenia), natomiast zarzuca naruszenie art. 168 § 1 k.p.c. Zgodnie z nim, jeżeli strona nie dokonała w terminie czynności procesowej bez swojej winy, sąd na jej wniosek postanowi przywrócenie terminu. Trzeba zatem przypomnieć, że skarżąca, składając o doręczenie wyroku Sądu drugiej instancji wraz z uzasadnieniem, nie złożyła wniosku o przywrócenie terminu do dokonania tej czynności procesowej. W konsekwencji podnoszone przez skarżącą okoliczności, które, w jej ocenie, uzasadniają przywrócenie terminu do złożenia wniosku o uzasadnienie wyroku, uchylają się spod kontroli Sądu Najwyższego.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

